

Slava

Teici To Kungu, mana dvēsele!

Dāvīda psalms. Teici To Kungu, mana dvēsele, un viss, kas manī, Viņa svēto Vārdu!

Teici To Kungu, mana dvēsele, un neaizmirsti, ko Viņš tev labu darījis!

Viņš piedod visus tavus grēkus un dziedē visas tavas vainas;

Viņš izglābj tavu dzīvību no pazudināšanas un vainago tevi ar mīlestību un žēlastību.

Viņš bagātīgi iepriecina tevi vecumā ar svētīgām dāvanām, tā ka tava jaunība atjaunojas kā ērglis.

Tas Kungs piešķir taisnību un tiesu visiem apbēdinātiem.

Viņš Mozum atklāja Savus ceļus un rādīja Israēla bērniem Savus darbus.

Žēlīgs un lēnīgs ir Tas Kungs, pacietīgs un bagāts žēlastībā.

Viņš nesaskaņas nepaturēs mūžam un nedusmosies mūžīgi.

Viņš nedara mums pēc mūsu grēkiem un neatmaksā mums pēc mūsu noziegumiem, jo, cik augstu ir debesis pār zemi, tik liela ir Viņa žēlastība pret tiem, kas Viņu bīstas.

Cik tālu ir rīti no vakariem, tik tālu Viņš atliek mūsu pārkāpumus nost no mums; kā tēvs apžēlojas par bērniem, tā Tas Kungs apžēlojas par tiem, kas Viņu bīstas.

Jo Viņš zina, kādi radījumi mēs esam, Viņš piemin to, ka mēs esam pīšļi.

Cilvēks savā dzīvē ir kā zāle, viņš zied kā puķe laukā, kad vējš to skar, tad tās vairs nav, un neatrod vairs pat tās vietu.

Bet Tā Kunga žēlastība paliek mūžīgi mūžam dzīva tajos, kas Viņu bīstas, un Viņa taisnība uz bērnu bērniem tajos, kas Viņa derību sargā, neaizmirst Viņa baušļus un cenšas tos pildīt. Tas Kungs ir debesis uzcēlis Savu troni, un Viņa ķēniņa valstība valda pār visu.

Teiciet To Kungu, Viņa eņģeļi, jūs, Viņa stiprie sargi, kas Viņa pavēles pilda, klausīdami Viņa vārda balsi!

Teiciet To Kungu, visi Viņa karapulki, jūs, Viņa kalpi, kas pildāt Viņa prātu!

Teiciet To Kungu, visi Viņa darbi visās Viņa valstības malās! Teici To Kungu, mana dvēsele!

105.Psalms

Kā Dievs veda Israēlu

Pateicieties Tam Kungam, piesauciet Viņa Vārdu, sludiniet tautu starpā Viņa darbus!

Dziediet Viņam, spēlējiet Viņam, stāstiet par visiem Viņa brīnuma darbiem! Slavējiet Viņa svēto Vārdu! Lai priecājas visu sirdis, kas meklē To Kungu!

Meklējiet To Kungu un Viņa spēku, vienumēr meklējiet Viņa vaigu!

Pieminiēt Viņa brīnuma darbus, ko Viņš darījis, Viņa zīmes un Viņa mutes spriedumus, jūs, Ābrahāma, Viņa kalpa, dzimums, jūs, Jēkaba bērni, Dieva izredzētie!

Viņš, Tas Kungs, ir mūsu Dievs; Viņa tiesas lēmumi iet pār visu zemi.

Viņš neaizmirst Savu derību nemūžam, to vārdu, ko Viņš tūkstošiem dzimumiem devis, to derību, ko Viņš slēdzis ar Ābrahāmu, un Savu zvērestu, ko Viņš devis Īzākam, ko Viņš arī Jēkabam par likumu apstiprinājis un par mūžīgu derību Israēlam, kad Viņš teica:"Tev Es došu Kānaāna zemi kā jūsu mantojuma tiesu!"

Toreiz ļaužu bija nedaudz, pavisam maz, un viņi bija svešinieki tai zemē.

Viņi staigāja no vienas tautas pie otras, no vienas valsts pie otras valsts ļaudīm.

Bet Viņš neļāva nevienam viņus apspiest un sodīja pat ķēniņus viņu dēļ:

"Neaizskariet Manus svaidītos un nedariet ļauna Maniem praviešiem!"

Kad bads uznāca tajā zemē un izbeidzās viss maizes krājums,

Viņš sūtīja viņiem pa priekšu vienu vīru, Jāzepu, ko pārdeva par vergu, viņa kājas lika siekstā un viņu pašu iekala dzelzīs,kamēr viņa paredzējums piepildījās un Tā Kunga vārds to apliecināja.

Kēniņš sūtīja un lika atraisīt viņu, tautu valdnieks viņu atsvabināja, viņš iecēla viņu par kungu savam namam un par valdnieku visai savai mantai, lai tas valda pār viņa lielkungiem pēc sava prāta un māca viņa vecajiem gudrību. Tā Israēls nonāca Ēģiptes zemē, un Jēkabs dzīvoja kā svešinieks Hama zemē.

Tad Dievs lika Saviem ļaudīm pieaugt skaitā un darīja viņus varenākus nekā viņu pretiniekus.

Viņš pārveidoja viņu sirdis, lai viņi sāktu ienīst Viņa tautu un uzbrukt ar viltu Viņa kalpiem.

Tad viņš sūtīja Mozu, Savu kalpu, un Āronu, ko Viņš bija izraudzījis.

Tie darīja brīnuma zīmes viņu starpā un brīnumus Hama zemē.

Viņš sūtīja tumsu, diena satumsa pavisam; tomēr viņi nepiegrīza vērību Viņa vārdam.

Viņš pārvērta visus viņu ūdeņus asinīs, visas zivis aizgāja bojā.

Viņu zeme mudžēja no vardēm līdz pat ķēniņa pils telpām.

Viņš runāja, tad nāca kukaiņi, utis visās viņu robežās.

Viņš deva viņiem krusu lietus vietā un sūtīja uguns liesmas viņu zemē.

Viņš sasita viņu vīna kokus un vīgu kokus un nopostīja visus kokus viņu zemē.

Viņš runāja, tad nāca siseņi un vaboles bez skaita un noēda visu zāli viņu zemē, apēda visus zemes augļus.

Tad Viņš nokāva visus pirmdzimtos viņu zemē, viņu pirmo spēku, un izveda Savus ļaudis ar visu sudrabu un zeltu, un neviena gurdena nebija viņu ciltīs.

Ēģipte priecājās par viņu aiziešanu, jo bailes no viņiem to bija pārņēmušas.

Padebesi Viņš deva viņiem par segu un uguni naktī par gaismu.

Tad Mozus lūdza, un Dievs sūtīja viņiem paipalas un paēdināja viņus ar debesu maizi.

Viņš pāršķēla klinti, tad iztecēja ūdens un plūda pa tuksnesi straumēm,

jo Viņš atcerējās Savu svēto vārdu un Savu kalpu Ābrahāmu.

Tā Viņš izveda Savu tautu ar prieku un ar gavilēm Savus izredzētos, un deva viņiem citu tautu zemi, lai viņi to iegūst un pārņem sev par īpašumu, lai turētu godā Dieva likumus un pildītu Viņa baušļus. **Alelujā!**

Jesajas 25:1

Ak Kungs, Tu esi mans Dievs, es Tevi cildināšu, es teikšu Tavu vārdu, jo Tu dari brīnumus! Tavi lēmumi kopš seniem laikiem ir patiesi un uzticības cienīgi.

Pāvila vēstule filipiešiem 4:4

Priecājieties iekš Tā Kunga vienumēr; es vēlreiz teikšu, priecājieties!